

ТЕМИ РЕФЕРАТІВ

• АДМІНІСТРАТИВНЕ ПРАВО І ПРОЦЕС; ФІНАНСОВЕ ПРАВО; ІНФОРМАЦІЙНЕ ПРАВО

1. Правові основи діяльності органів державної влади і управління щодо забезпечення оборони України.
2. Організаційно-правові аспекти забезпечення цивільної оборони.
3. Загальна характеристика адміністративної діяльності органів внутрішніх справ.
4. Порядок участі громадян в охороні державного кордону та громадського порядку.
5. Порядок застосування поліцією примусових заходів.
6. Співробітництво органів юстиції з адвокатурою.
7. Правове регулювання державної атестації вищих закладів освіти.
8. Державні наукові та науково-технічні програми як об'єкт державного регулювання.
9. Загальна характеристика адміністративно-правового статусу суб'єктів культурної діяльності.
10. Система державної санітарно-епідемічної служби та повноваження посадових осіб цієї служби.
11. Система та адміністративно-правовий статус органів, які здійснюють державне управління молодіжною політикою.
12. Адміністративно-правові механізми впливу держави на економічні процеси.
13. Основні риси державного регулювання сільського господарства в сучасних умовах.
14. Законодавче регулювання адміністративної відповідальності за податкові правопорушення.
15. Організаційно-правові засади державної реєстрації юридичних осіб та фізичних осіб підприємців.
16. Податкова політика зарубіжних країн та її особливості.
17. Значення державного кредиту у фінансовому забезпеченні загальнодержавних програм.
18. Сучасні підходи до проблеми предмету фінансового права.
19. Фінансова політика – складова економічної та соціальної політики держави.
20. Подвійне оподаткування: сутність, причини, шляхи ліквідації.
21. Порівняльний аналіз переваг і недоліків прямого та непрямого оподаткування.
22. Пільги з оподаткування як елемент механізму оподаткування.
23. Податкове законодавство України та проблеми його систематизації.
24. Офшорні зони та особливості оподаткування в них.
25. Ліцензування валютних операцій в Україні.
26. Поняття кошторисно-бюджетного фінансування та його об'єкти.

27. Національні інформаційні ресурси як об'єкт інформаційних правовідносин.
28. Державна інформаційна політика як об'єкт інформаційних правовідносин.
29. Засоби масової інформації як об'єкт інформаційних правовідносин.
30. Роль права у формуванні інформаційної культури.
31. Співробітництво України з міжнародними організаціями та зарубіжними державами в галузі інформаційної діяльності.
32. Особливості правового регулювання інформаційних відносин у діяльності Державної фіскальної служби України.
33. Виявлення і документування злочинів, пов'язаних з інформаційними відносинами.

**• ЦИВІЛЬНЕ ПРАВО ТА ПРОЦЕС; СІМЕЙНЕ ПРАВО;
МІЖНАРОДНЕ ПРИВАТНЕ ПРАВО
ЦИВІЛЬНЕ ПРАВО**

1. Види цивільних правовідносин.
2. Відшкодування шкоди, завданої смертю потерпілого.
3. Дія цивільного закону у часі, просторі і за колом осіб.
4. Договір перевезення пасажирів залізничним транспортом.
5. Договір ренти як різновид договорів про передачу майна у власність.
6. Категорія інтересу в цивільному праві.
7. Ліквідація повного товариства.
8. Лікувальні установи як юридичні особи.
9. Майнові права як об'єкти цивільного права.
10. Наука цивільного процесуального права України.
11. Особливості правового статусу простого товариства в цивільному праві.
12. Питання адаптації цивільного законодавства України до законодавства Європейського Союзу (щодо окремої пріоритетної сфери, за вибором).
13. Поняття та види деривативів.
14. Поняття юридичної особи у цивільному праві.
15. Поручка як спосіб забезпечення виконання зобов'язань.
16. Право на життя: цивільно-правовий аспект.
17. Право на особисту недоторканість як особисте немайнове право фізичної особи.
18. Принципи здійснення суб'єктивних цивільних прав.
19. Простий вексель.
20. Репродуктивні права як різновид особистих немайнових прав фізичної особи.
21. Розвиток науки цивільного права в Україні.
22. Розірвання договору дарування.
23. Самозахист у цивільному праві.
24. Свідок як учасник цивільних процесуальних правовідносин.
25. Сімейний кодекс України як джерело цивільного права України.

26. Спадкування за заповітом.
27. Спадкування предметів домашньої обстановки.
28. Справи про надання повного обсягу цивільної дієздатності.
29. Тварини як об'єкт цивільних правовідносин.
30. Торговельна марка як об'єкт цивільних правовідносин.
31. Ускладнення у ході судового розгляду цивільної справи.
32. Установчі документи господарських товариств: порівняльна характеристика.
33. Участь у цивільному процесі органів та осіб, яким законом надано право захищати права, свободи та інтереси інших осіб.
34. Функції цивільного права.
35. Цивільне право як навчальна дисципліна
36. Цивільно-правовий захист споживача за договором роздрібною купівлі-продажу.
37. Цивільно-правовий статус банку.
38. Цивільно-правовий статус пацієнта.
39. Чартерні перевезення у міжнародному приватному праві.
40. Юридична природа речових прав на чуже майно.

ФІЛОСОФІЯ ПРАВА. ТЕОРІЯ ДЕРЖАВИ І ПРАВА

1. Особливості сучасного гуманітарного знання (гуманітаристики) та філософії права.
2. Філософія права в системі суспільствознавчих дисциплін.
3. Філософія права як частина практичної філософії.
4. Злочини проти людяності як новий критерій сучасної філософії права.
5. Вплив картини світу та панівної світоглядної настанови на предметні форми права.
6. Картина права як конкретизація картини світу.
7. Сучасна філософія права.
8. Особливості методології філософії права
9. Нові методологічні підходи у філософії права.
10. Синергетичний та семіотичний підходи у філософії права.
11. Соціальний та правовий експерименти як об'єкти філософсько-правового осмислення.
12. Право та неправо.
13. Природне право: традиція і сучасність.
14. Правовий позитивізм як вид нейтрального до моралі права.
15. Право і сучасна політико-правова доктрина неолібералізму.
16. Поняття дефектів права.

**• КРИМІНАЛЬНЕ ПРАВО ТА КРИМІНОЛОГІЯ;
КРИМІНАЛЬНО-ВИКОНАВЧЕ ПРАВО • КРИМІНАЛЬНИЙ
ПРОЦЕС ТА КРИМІНАЛІСТИКА; ОПЕРАТИВНО-
РОЗШУКОВА ДІЯЛЬНІСТЬ; СУДОВА ЕКСПЕРТИЗА**

1. Заходи кримінально-правового характеру щодо юридичних осіб за законодавством України.
2. Диференціація кримінальної відповідальності за заподіяння смерті людині.
3. Диференціація кримінальної відповідальності за заподіяння шкоди здоров'ю людини.
4. Судовий контроль за законністю дій і рішень органів досудового розслідування відповідно до кримінального процесуального законодавства України
5. Угоди в кримінальному провадженні відповідно до кримінального процесуального законодавства України
6. Загальні положення судового розгляду кримінального провадження відповідно до кримінального процесуального законодавства України
7. Тактика проведення обшуку.
8. Криміналістична характеристика злочинів проти інтелектуальної власності.
9. Виявлення і фіксація доказів при проведенні слідчого огляду при розслідуванні злочинів вчинених за допомогою комп'ютерної техніки
10. Форми використання спеціальних знань при розслідуванні злочинів пов'язаних з втручанням в телекомунікаційні (комп'ютерні) мережі.
11. Вимоги до освітніх та професійних якостей судового експерта за законодавством України
12. Порядок атестації та державної реєстрації методик проведення судових експертиз за законодавством України
13. Нормативно-правові основи проведення судової експертизи в Україні
14. Правова основа діяльності судового експерта в Україні
15. Поняття і ознаки професійної злочинності. Запобігання професійній злочинності.
16. Кримінологічна характеристика та запобігання жіночій злочинності.
17. Підстави звільнення від відбування покарання.
18. Встановлення адміністративного нагляду за особами, звільненими з місць позбавлення волі.

**ЗЕМЕЛЬНЕ ПРАВО; АГРАРНЕ ПРАВО; ЕКОЛОГІЧНЕ ПРАВО;
ПРИРОДОРЕСУРСНЕ ПРАВО; ТРУДОВЕ ПРАВО; ПРАВО
СОЦІАЛЬНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ**

1. Способи захисту земельних прав. Підвідомчість земельних спорів.
2. Право користування надрами та його види.
3. Особливості фермерських господарств в Україні.

4. Проблеми правового забезпечення цільового призначення земельної ділянки. Особливості складу земель сільськогосподарського призначення.
5. Правова охорона земель в Україні.
6. Договір контрактації сільськогосподарської продукції.

ПРАВИЛА ОФОРМЛЕННЯ РЕФЕРАТУ

Загальні вимоги.

Реферат друкують машинописним способом або за допомогою комп'ютера на одній стороні аркуша білого паперу формату А4 (210x297 мм) від двадцяти п'яти до тридцяти рядків на сторінці і не менше сорока знаків в рядку.

Обсяг (без бібліографії та без додатків) реферату: комп'ютерний набір — 1-1,2 авторський аркуш /25-30 сторінок машинописного тексту (відповідно: вступ — до 3 стор., висновки — 2-3 стор.).

Текст роботи необхідно друкувати, залишаючи поля таких розмірів: лівий — не менше 30 мм, правий — не менше 10 мм, верхній — не менше 20 мм, нижній — не менше 20 мм.

Шрифт: *Times New Roman* та подібні. Розмір шрифту — 14. Інтервал — 1,5.

Текст основної частини роботи поділяють на питання та підпитання.

Заголовки структурних частин реферату друкують великими літерами симетрично до тексту. Заголовки підпитань друкують маленькими літерами (крім першої великої) з абзацного відступу. Крапку в кінці заголовка не ставлять. Якщо заголовок складається з двох або більше речень, їх розділяють крапкою. Заголовки пунктів друкують маленькими літерами (крім першої великої) з абзацного відступу у розрядці в підбір до тексту. В кінці заголовка, надрукованого в підбір до тексту, ставиться крапка.

Відстань між заголовком (за виключенням заголовка пункту) та текстом повинна дорівнювати 3-4 інтервалам.

Нумерація.

Першою сторінкою роботи є титульний аркуш, який включають до загальної нумерації сторінок роботи. На титульному аркуші номер сторінки не ставлять, на наступних сторінках номер проставляють у верху справа сторінки без крапки в кінці.

Підпитання нумерують у межах кожного питання. Номер підпитання складається з номера питання і порядкового номера підпитання, між якими ставлять крапку. В кінці номера підпитання повинна стояти крапка, наприклад: “2.3.” (третє підпитання другого питання). Потім у тому ж рядку йде заголовок підпитання.

Зразок титульного аркушу реферату наведено нижче.

Посилання.

При написанні реферату необхідно здійснювати посилання на джерела, матеріали або окремі результати або на ідеях і висновках яких розроблюються проблеми, задачі, питання, вивченню яких присвячена робота. Такі посилання дають змогу відшукати документи і перевірити достовірність відомостей про цитування документа, дають необхідну інформацію щодо нього, допомагають з'ясувати його зміст, мову тексту, обсяг.

Посилатися слід на останні видання публікацій. На більш ранні видання можна посилатися лише в тих випадках, коли в них наявний матеріал, який не включено до останнього видання.

Особливу увагу при написанні наукової роботи слід приділити використанню наукових праць інших авторів. Таке використання можливе лише за умови дотримання авторських прав, за допомогою належним чином оформлених посилань.

Посилання на джерела робляться згідно з їх переліком у квадратних дужках, наприклад, "... давши визначення терміну "репутація", Р. О. Стефанчук вказує, що воно походить від латинського слова *reputatio*, яке означає обдумування ... [30, с. 17]"

Відповідний опис у переліку посилань:

30. Стефанчук Р. О. Захист честі, гідності та репутації в цивільному праві / Р. О. Стефанчук. — К. : Науковий світ, 2001. — 303 с.

Допускається також наводити посилання у виносках, при цьому його оформлення має відповідати бібліографічному опису за переліком посилань із зазначенням номера. Наприклад: "Так, Р. О. Стефанчук зазначає, що репутація (від латинського *reputatio* — обдумування ...)"¹.

Відповідне посилання посторінкової виноски:

¹ [30]. Стефанчук Р. О. Захист честі, гідності та репутації в цивільному праві / Р. О. Стефанчук. — К. : Науковий світ, 2001. — С. 17.

Посторінкові виноски нумеруються на кожній сторінці.

Цитати.

Сильною стороною наукової праці є вміння автора на підтвердження своєї правоти посилатися на авторитетні джерела або *дискутувати зі своїми опонентами*. У цьому випадку академічний етикет вимагає правильно відтворювати текст цитати. Текст цитати береться в лапки, приводиться в тій же граматичній формі, що і відповідному джерелі, зі збереженням особливостей авторського тексту.

При непрямому цитуванні (при викладі думок інших авторів своїми словами) варто гранично точно викладати авторські думки й коректно оцінювати думки опонента. Цитування не повинне бути ні надлишковим, ні недостатнім: надлишкове цитування створює враження компілятивного

характеру роботи, а недостатнє — знижує наукову цінність роботи здобувача.

В обов'язковому порядку кожна цитата повинна супроводжуватися посиланням на джерело, будь те монографія або стаття, оскільки при замовчуванні фактів використання чужого матеріалу реферат до розгляду приймальною комісією не допускається.

Примітки.

Примітки до тексту, в яких вказують довідкові і пояснювальні дані, нумерують послідовно в межах однієї сторінки. Якщо приміток на аркуші декілька, то після слова “Примітки” ставлять двокрапку, наприклад:

Примітки:

1. ...

2....

Якщо є одна примітка, то її не нумерують, і після слова “Примітка” ставлять крапку.

Нумерація посилання проводиться для кожної сторінки окремо.

Список використаних джерел.

Бібліографічний опис складають безпосередньо за друкованим твором або виписують із каталогів і бібліографічних покажчиків повністю без пропусків будь-яких елементів, скорочення назв і та ін.

Допускаються різні способи складання бібліографічних списків:

✓ *алфавітний спосіб групування літературних джерел за прізвищами перших авторів або заголовків;*

✓ *по мірі згадування у тексті роботи.*

Студенту магістратури доцільно обговорити форму складання списку використаної літератури з науковим керівником.

Наукова література оформляються згідно з вимогами державного стандарту (див., нижче) і подаються в алфавітному порядку (спочатку кирилицею, потім — латиницею та ін.).

ХМЕЛЬНИЦЬКА ОБЛАСНА РАДА
ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ УПРАВЛІННЯ ТА ПРАВА
ІМЕНІ ЛЕОНІДА ЮЗЬКОВА

КАФЕДРА ЦИВІЛЬНОГО ПРАВА ТА ПРОЦЕСУ

Маковець Іван Петрович

СПІВВІДНОШЕННЯ ПРИНЦИПІВ
РОЗУМНОСТІ ТА ДОБРОСОВІСНОСТІ
У ЦИВІЛЬНОМУ ПРАВІ УКРАЇНИ

НАУКОВИЙ РЕФЕРАТ
для вступу до аспірантури за спеціальністю
081 ПРАВО

ЗМІСТ

ВСТУП	.....
	.....
1. Теоретичні засади дискреційних повноважень	.....
1.1. Підходи до визначення суддівського розсуду	.....
1.2. Загальна характеристика суддівського розсуду	.....
2. Дискреційні повноваження суду щодо розгляду цивільної справи	.....
2.1. Дискреційні повноваження суду на стадії підготовки справи до судового розгляду	.....
2.2. Дискреційні повноваження на стадії судового розгляду справи	....
ВИСНОВКИ	.....
	.....
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ	.....

ВСТУП

Актуальність теми дослідження. На сучасному етапі розвитку України як демократичної ...

Метою роботи є ...

Теоретичною базою дослідження стали наукові праці ... та законодавство ...

Досягнення поставленої мети викликає потребу вирішення таких **завдань:**

— визначити поняття і ...

У ході дослідження використано такі **методи наукового дослідження:**

...

1. ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ДИСКРЕЦІЙНИХ ПОВНОВАЖЕНЬ

1.1. Підходи до визначення судового розсуду

Перш за все потрібно ...

Так, французький учений Г. Бребан вважає, що дискреційні повноваження, які означають свободу адміністрації оцінювати ситуації й приймати по них рішення, надають адміністрації простір у здійсненні вибору між вільними рішеннями. Вона має право діяти або не діяти, а коли вона діє, то може вибирати один або кілька з можливих варіантів поведінки [12, с. 92].

Отже, дискреційні повноваження — це сукупність прав та обов'язків закріплених у встановленому законодавством порядку за судом, які він застосовує на власний розсуд.

1.2. Загальна характеристика судового розсуду

Можливість судового розсуду ...

Така класифікація мотивів (справедливість, розумність, доцільність) віднесених до першої групи, незважаючи на зовнішню стислість, охоплює можливі варіанти співвідношення морального й матеріального (майнового) критерію й тому має ознаку повноти. Для цілей нашого дослідження мотиви цієї групи далі йменуються традиційними¹ [6, с. 95].

Отже, ознаками дискреційних повноважень суду є застосування дискреційних повноважень передбачене юридичними нормами; наявність декількох, як мінімум двох, варіантів вирішення проблеми, з яких суддя вправі вибрати один; ...

---

¹ [1]. Абушенко Д. Б. Судебное усмотрение в гражданском и арбитражном процес се / Д. Б. Абушенко. — М.: Норма, 2002. — С. 95.

ВИСНОВКИ

У цій роботі проводилось дослідження, що стосується дискреційних повноважень суду при здійсненні окремих процесуальних дій на різних стадіях цивільного процесу.

...

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. *Абушенко Д. Б.* Судебное усмотрение в гражданском и арбитражном процес се. М.: Норма, 2002. 176 с.
2. *Боннер А. Т.* Советский закон и судебное усмотрение. Советское государство и право. 1979. № 6. С. 35-38.

Дата виконання

підпис